



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšera a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. H.**, zastoupeného Mgr. Pavolem Kehlem, advokátem se sídlem Koněvova 31/27, Praha 3, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2016, č. j. 1 A 43/2016 – 26,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2016, č. j. 1 A 43/2016 – 26, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 5. 2016, č. j. KRPA-177163-16/ČJ-2016-000022, žalovaný rozhodl podle § 124 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“) o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění; doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, ve které požádal o nařízení jednání podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Městský soud žalobu bez nařízení jednání zamítl. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítl, že soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, ačkoli k tomu nebyly splněny zákonné podmínky. Stěžovatel totiž v žalobě explicitně navrhoval nařízení jednání ve věci, a to již v bodě VI. žaloby.

[4] Stěžovatel dále namítl, že v jeho případě postačovalo využít alternativních prostředků zajištění. Zdůraznil, že svůj maďarský pas vydal policistům dobrovolně dne 28. 4. 2016 a na policejní pracoviště se dostavil dne 9. 5. 2016 taktéž dobrovolně. Dne 11. 5. 2016 doložil svou skutečnou totožnost vnitřním pasem Ukrajiny a do protokolu o vyjádření účastníka řízení uvedl zásadní skutečnosti ohledně toho, jak získal maďarský pas.

[5] Není pravda, že by stěžovatel uváděl v řízení nepravdivé údaje ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť ve dnech 9. 5. a 10. 5. 2016 nebylo se stěžovatelem vedeno žádné řízení. Žalobou napadené rozhodnutí je založeno na předpokladu, že stěžovatel neprokázal svou identitu, což není pravda. Žalovaný mohl ověřit stěžovatelem předložený doklad totožnosti. Rovněž není pravda, že by žalovaný před rozhodováním o zajištění neměl k dispozici nabídku stěžovatele na finanční záruku, neboť tuto nabídku stěžovatel učinil již do protokolu o vyjádření účastníka řízení. Stěžovatel také neporušil právní předpisy ani žádnou povinnost, kterou by mu uložily správní orgány. Stěžovatel také zdůraznil, že hodlá z českého území vycestovat, neboť jeho družka je těhotná, plánuje родit na Ukrajině a za stěžovatelem přijela pouze na návštěvu. Nic tedy nepotvrzuje obavu správního orgánu, že stěžovatel nebude respektovat uložené správní vyhoštění a že nevycestuje.

IV.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Stěžovatel mimo jiné namítl, že městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, aniž by pro takový postup byly splněny zákonné podmínky. Stěžovatel totiž výslovně a ve lhůtě podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců požádal o nařízení jednání o věci samé, a to již v bodě VI. žaloby. Nejvyšší správní soud této námitce přisvědčil.

[10] Podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ve znění pozdějších předpisů platí, že „o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince a o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu soudu. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne podání žaloby nebo je-li to nezbytné. O tom musí být cizinec v rozhodnutí policie poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyzoomí o tom policii bezprostředně po vyhlášení rozsudku.“

[11] Žalobou napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení ve smyslu shora citovaného ustanovení. Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel v reakci na toto poučení požádal soud již

pokračování

v bodu VI. žaloby o nařízení jednání o věci samé. Městský soud však rozhodl o věci samé bez nařízení jednání. Součástí soudního spisu není ani předvolání stran k jednání, ani protokol či jiný záznam z provedeného jednání.

[12] Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 11. 2004, č. j. 6 Azs 28/2003 – 59, č. 482/2005 Sb. NSS, účastníku nelze upřít právo na veřejné projednání jeho věci v jeho přítomnosti včetně možnosti vyjádřit se k věci (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Soud ve správním soudnictví proto může rozhodnout o věci samé bez jednání jen tehdy, pokud jsou pro takový postup splněny podmínky stanovené zákonem. Podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců lze o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince rozhodnout bez jednání pouze tehdy, pokud jednání není nezbytné a zároveň účastník ve lhůtě 5 dnů od podání žaloby nenavrhl, aby soud nařídil o věci jednání (o čemž musí být cizinec v rozhodnutí policie poučen). Tyto podmínky nebyly splněny, neboť stěžovatel výslovně požádal o nařízení jednání v uvedené lhůtě. Pokud městský soud za těchto okolností rozhodl o věci samé bez jednání, trpí řízení vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[13] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (srov. § 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Protože kasační soud zrušil napadené rozhodnutí z procesních důvodů, tj. pro nesplnění podmínek pro rozhodnutí o věci samé bez jednání, nezabýval se kasačními námitkami, které se týkaly věci samé. V novém řízení bude městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (srov. § 110 odst. 4 s. ř. s.). Nařídí jednání o věci samé a výsledné rozhodnutí odůvodní i s přihlédnutím k tomu, co strany uvedou při jednání. Městský soud rozhodne v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (srov. § 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu